

tes de dote, vel donatione propter nuptias filio data, gloss. l. 6 ibidem.—Et cum dividitur hæreditas inter hæredes, penes quem privilegia et instrumenta esse debeant, gloss. l. 7 ibi, per illum text.—Divisio si fiat inter hæredes, an ipsi ad invicem de evictione cavere debeant, n. 1 et 2 l. 9 tit. 15 part. 6.—ita fieri debet, ut patrimonium non corrumpatur, n. 1 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—debent fieri ad voluntatem iudicis, quando hæredes coram eo hæreditatem dividunt, dict. n. 1 cum aliis ibi.—Et quid si commodè dividi non possit, ibi in n. 4.

DIVINATIO regulariter sonat in malum, gloss. in proem. tit. 23 part. 7.—quid sit, et quotuplex, et qualis permissa sit, et qualis non, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 23 part. 7.—Divinationes, quæ ad bonum finem fiunt, licitæ sunt, aliæ verò non, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 23 part. 7.

DIVORTIUM, et quæ sit divortii diffinitio, et unde dicitur, n. 1 per text. ibi, l. 1 tit. 10 part. 4.—Et licet per divortium separetur matrimonium, durat tamen vinculum semper, n. 9 l. 2 tit. 10 part. 4.—Divortium quandoque ipso jure, et in certis casibus, n. 2 per text. ibi, l. 3 tit. 10 part. 4.—Divortio facto redintegrabitur matrimonium, si ambo conjuges fornicaverunt, quia paria delicta, etc. n. 3 l. 3 ibi.—Et quid si lata sententia divortii, qui non delinquit, velit alteri reconciliari, an ad hoc alius sit cogendus, ibidem.

DOCTORES pro docendis scholaribus, an et quando possint aliquid exigere, gloss. l. 10 tit. 17 part. 1.—juvenes, et noviter incipientes legere, non debent aliquid pro docendo petere, quia faciunt ut ipsi discant, ibi n. 8.—Doctori an debeat, pauper gratis, si alter fieri non potest, n. 9 l. 10 tit. 17 part. 1.—Doctores an gratis debeant aliquem pauperum licentiarum, et ad gradum licentiatum admittere, dict. n. 9.—si dolo aliquem licentiarum nolint approbare, an Cancellarius solus possit illud facere ex æquitate, ibidem.—togati incidere debent ita, ut dignitas doctoratus appareat, n. 3 in fin. l. 8 tit. 7 part. 2.—immunes sunt à collectis, seu gabellis, et quibus istud verum sit, per n. 8 l. 3 t. 10 p. 2.—à Rege creati, plus cæteris sunt honorandi, n. 4 l. 3 tit. 22 part. 2.—non debet legere ad pompam, sed ad profectum scholarium, n. 1 l. 4 tit. 31 part. 2.—Et debent perseverari in scientia, quam semel elegerunt, ibi n. 2.—Doctores legum non debent vocari ad jurandum, n. 1 l. 22 tit. 11 part. 3.—qui ad consulendum debeant admitti, n. 3 l. 2 tit. 21 part. 3.—an possint esse publici conductores, et quid in militibus nostri temporis, n. 2 l. 2 tit. 8 part. 3.—salariati in quolibet anno, si ante finitum annum decesserint, an eorum hæredes integrum salarium habere debeant, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 3.—Doctor non debet legere ad pompam, et debet se aptare pro ingenio discipulorum, n. 2 l. 11 ibidem.—Doctores legentes in aliqua universitate, an gaudeant privilegiis militum, n. 1 l. 4 tit. 3 part. 6.—an et quando excusentur à tutelis et curis, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 17 part. 6.—legum deterioris conditionis sunt, quàm aliarum scientiarum in aliquibus, in aliis verò eis præferuntur, n. 6 dict. l. 3.—Et an qui se

falso gerit pro doctore, puniatur pœna falsi, n. 3 l. 2 tit. 7 part. 7.—Doctor an possit capi et incarcerari pro crimine suo, n. 7 l. 4 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Doctores an possint torqueri, vel non, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 30 part. 7.]

DOLI CAPAX si juret contractum, an ad ipsius observantiam teneatur, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 19 p. 6.—quis dicatur, et qualiter puniatur, si delictum committat, n. 2 et 3 l. 9 tit. 1 part. 7. per text. ibi.—si sit infans, an ex delicto suo veniat puniendus, n. 7 dict. l. 9 per text. ibi.

DOLUS tutoris remissus à minore, an tali remissio aliquid operetur, n. 5 l. 102 t. 18 p. 3.—ex quibus præsumatur in depositario dicente rem depositam periisse casu fortuito, n. 8 l. 4 t. 3 p. 5.—ex conjecturis probatur, dict. n. 8 ad fin.—major præsumitur ex interpositione personæ, n. 5 l. 3 t. 5 p. 5.—si dederit causam contractui, tunc venditio nulla est, n. 1 l. 57 tit. 5 part. 5.—si non dedit formam contractui, sed modum contrahendi, an tunc contractus sit ipso jure nullus, ibi n. 2.—Et quid si deceptus velit stare contractui, quando in contractu dolus intervenit, dict. n. 2 dict. l. 57.—Et quid de dolo dante causam constitutioni dotis, vel matrimonio spirituali vel carnali, vel transactioni, ibidem.—Dolus si dedit causam distractui, an distractus valeat, ibi dict. n. 2 dict. l. 57.—non præsumitur ubi quis ad provisionem sui aliquid facit, n. 2 l. 12 tit. 10 p. 5.—quando esse possit in non acquirendo aliquid, quod acquiri possit, dict. n. 2.—quid sit, et de quo debet intelligi; et quid si intervenit juramentum, an tunc subveniatur dolum passo, n. 2 l. 28 tit. 11 part. 5.—Et an minor dolus sufficiat ad recisionem actus, sicut minor metus, et an idem sit in utroque casu, dict. num. 2.—Dolus propriè loquendo qui dicatur, et quid in dolo re ipsa, ibi num. 3.—futurus remitti non potest, num. 1 l. 29 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—officialis sive alterius in reddendis rationibus, pro quibus à domino liberationem habuit, ut quia aliquid occultavit, vel dolosè fecit, an faciat liberationem non tenere gloss. l. 30 tit. 11 part. 5, per text. ibi.—an veniat in generali remissione, n. 3 dict. l. 30.—habetur pro possessione, n. 2 l. 19 tit. 13 part. 5.—an veniat in ratione pignoratitia, n. 5 l. 20 ibi.—si sit à creditore vendente pignus adhibitus vel ab emptore ipsius, an tunc debitor et dominus pignoris agat contra venditorem vel emptorem, etiam quando creditor habebat facultatem vendendi ad damna, et interesse, n. 1 l. 49 tit. 13 part. 5.—non debet egredi personam committentis, n. 1 l. 49 ibi.—cæteris paribus durius punitur, quàm negligentia, n. 1 ad finem, l. 22 tit. 14 p. 5.—an possit cum culpa compensari, et cum qua, n. 2 l. 23 ibidem.—vel calumnia actoris litigantis, transactionem vitiat ipso jure, n. 8 l. 33 tit. 14 part. 5.—an purgetur per transactionem, n. 3 in fin. l. 34 ibidem.—si per hæredem fuerit factus, ut aliquem illum instituat hæredem, qui tunc, n. 4 in fin. l. 27 t. 1 part. 6.—Et quid si aliquis dolosè fecit, ut impedierit, ne aliquis testetur, vel ut ipse voluerit, gloss. dict. l. 27 et 28 ibi.—Dolus ex perspicuis indicis probatur, n. 4 in fin. l. 12 tit. 6 part. 6.—scienti non inferitur, n. 1 l. 6 t. 19 p. 6.

—an præsumatur in minore dicente se majorem, an verò illud ad adversarios probare debeat, n. 2 dict. l. 6.—præsumitur semper in inferente læsionem enormissimam, n. 6 in fin. l. 10 tit. 19 part. 6.—qualis in denuntiante requiratur, ut puniri possit, n. 4 l. 3 t. 1 p. 7.—an requiratur in falsitate commissa, ut propriè dicatur falsitas, num. 1 l. 1 tit. 7 part. 7.—Et non quilibet dolus est falsitas, ut quis puniatur pœna falsi, dict. n. 1 in fin.—Dolus est crimen, n. 1 in proemio tit. 16 part. 7.—quid sit, et quotuplex, n. 1; 2 et 3 l. 1 per text. ibi, tit. 16 part. 7.—et fraus differunt, et in quod, n. 2 dict. l. 4.—bonus sive malus, quis, et qualis dicatur, et quando, n. 1, 2 et 3 l. 2 per text. ibi, tit. 16 part. 7.—Et quibus actio de dolo detur, et quando, et qualiter, et contra quos, gloss. ll. 3, 4, 5, 6, 7 et 8 ibidem.—Et an actio de dolo transeat in hæredes, et quando, num. 3 dict. l. 3 ibidem.—Et intra quantum tempus actio de dolo intentari debet, et qualiter, gloss. l. 6 ibi.—Dolus, quando et in quibus casibus committatur, gloss. ll. 7, 8 et 9 cum sequent. tit. 16 part. 7.—Et qualis pœna veniat imponenda pro alicujus dolo, n. 1 et 2 l. 12 per text. ibi, tit. 16 part. 7.

DOLUS qualiter teneatur ob ejus dolum, et an elapso biennio actione de dolo conveniri possit, et qualiter n. 1, 2 et 3 l. 5 per text. ibi, tit. 16 part. 7.—Et de pœna impediens dolosè rei alienationem, faciendo rem litigiosam, n. 1 l. 11 per text. ibi, tit. 16 part. 7.

DOLOR peccatoris pro peccatis suis, qualis esse debeat, n. 1 in fin. l. 23 tit. 4 part. 1.

DOLERE debet peccator eò quòd Deum offendit, non tamen propter amissum honorem, vel secutam infamiam, n. 1 in med. l. 23 ibi.

DOMESTICUS, VEL DOMESTICI.—Domestici admittuntur pro dominis ad probandum ejus innocentiam, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 3.—an teneantur dominum suum adjuvare in bello, quòd justè contra Regem facit, quando etiam vassalli admittuntur licitè, n. 13 l. 10 tit. 23 part. 4.—an comprehendantur in prohibitione facta principali, n. 6 l. 3 tit. 5 part. 5.—an pro furto ab ipsis facto actione furti conveniri possint, et quando, et qualiter, n. 3, 4 et 6 l. 17 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—si ad mandatum dominorum damnum dederint, quis ad emendam teneatur, n. 2 l. 5 tit. 13 part. 7.—et familiares idem sunt, et qui ita dicantur, n. 6 l. 6 per text. ibi, tit. 33 part. 7, de hoc vide in verbo **FAMULUS**.

DOMICILIUM regale quale sit, et an locus, ubi bona possidet, n. 2 l. 3 tit. 18 part. 4.—si aliquis construat in loco ubi matrimonium contraxit, an per hoc naturalitatem in loco illo consequatur, n. 6 l. 2 tit. 24 part. 4.—transferendo in alium locum quàm sui originis, an quis amittat omnia jura naturalitatis loci originis, ex quo inferitur questio notabilis, n. 2 l. 3 tit. 24 part. 4.—Et an iste regio deserto beneficia habere possit, vel non, ibidem.—Domicilium, quod venit ex accidenti, non mutat causam originis, n. 2 l. 3 tit. 24 part. 4.—licet senatoribus in urbe esse dicatur, tamen non propter hoc desinunt habere domicilium in locum sui originis, ibi.—Et si unus vocetur eodem tempore ad munera loci sui originis, et loci domicilii, cujus causa sit potior,

T. v.

dict. n. 2.—Domicilia plura quis habere bene potest, dict. n. 2 post medium.—Domicilium si mutetur de uno loco ad alium ejusdem regni, tunc ille mutans per hoc non desinit esse civis, et naturalis illius regni deserti, secus verò si mutetur de uno regno ad alium, quia per hoc renuntiasset videtur foribus et privilegiis illius regni deserti, dict. n. 2.—an per pupillum constitui possit sine tutoris sui auctoritate, n. 3 l. 12 tit. 16 p. 6.—Et potest quis de delicto conveniri in loco domicilii sui, etsi alibi delinquerit, n. 1, 2, 3, 4 et 5 l. 15 tit. 1 part. 7.—Domicilium alicujus dicitur, ubi aliquis habet majorem partem suarum fortunarum, et larem suum, ibi n. 6.

DOMINIUM	Tollitur,
Rerum ecclesiasticarum.	Directum vel utile.
Transferitur in ecclesiam, vel transiit.	Transit, vel transfertur sive ex causa venditionis, sive donationis, vel legati, vel alia.
Terrarum,	
Probatur,	

DOMINIUM, dominiorum distinctio quo jure sit introducta, et an à principio fuerit bonum, vel malum, n. 6 l. 2 tit. 1 part. 1.—in terris quas possidet quis, non præsumitur habere, nisi quantum potuerit probare sibi per privilegium fuisse datum, n. 4 l. 13 tit. 1 part. 2.—et jurisdictio, an sit apud infideles, n. 5 l. 2 t. 25 p. 2.—et proprietates idem sunt, dominium tamen habere terminos magis latos et generales, n. 2 l. 27 tit. 2 p. 5.—Dominii exceptio, an obstet petenti possessionem rei, sive utatur interdico adipiscendæ, recuperandæ, vel retinendæ possessionem, n. 6 dict. l. 27 ibi.—Dominia non volant, n. 1 l. 10 tit. 14 part. 5.—Dominium largè, sive strictè, seu largissimè, sive plenissimè sumptum, quale esse dicatur, n. 1 l. 1 tit. 28 part. 3.—Dominii appellatione nedum venit directum, sed etiam utile, n. 1 l. 1 tit. 28 part. 3.—Dominia rerum, an sint de jure Divino, et an in statu naturæ corruptæ bonum fuit, quòd dominia essent distincta, n. 2 l. 1 t. 28 p. 3.—Dominium an acquirat ille in ædificio, quod fecit in littore maris, et quando, n. 5 l. 3 t. 28 part. 3.—habet homo super alias omnes creaturas terræ, n. 2 l. 17 t. 28 part. 3.—insularum de novo repertarum, qualiter quis habere possit, n. 3 et 4 l. 29 tit. 28 part. 3.—Et quis debeat esse dominus ille, quem isti inventores recognoscere debent, n. 4 dict. l. 29 ibi.—Dominium arborum, quas malæ fidei possessor in re aliena plantavit, an perdat ipse statim, antequam convaleant, num. 2 l. 43 ibidem.—quod et quale acquiratur per usucapionem, sive præscriptionem, n. 1 in proemio, t. 29 p. 3.—probare difficile est, nisi per præscriptionem, n. 2 l. 1 tit. 29 part. 3.—licet non cadat in aliqua re, bene tamen cadit possessio, per quam res communis præscribi potest, ibi.—rei præscriptæ per triginta annos, nunquam transit in præscribentem, licet possessio sic, et ideo illam vindicare non potest, n. 4 l. 21 tit. 29 part. 3.—Et quando illam vindicat quia sibi fuit furata, vel vi ablata, in ea dominium habere dicatur, ibidem n. 5.—Et quid si propter ipsius, contumaciam fuerit alter missus in possessionem ipsius, qui ei objicit de dominio,

40

et probare vult in continenti, an admittatur, n. 7 l. 21 tit. 29 part. 3. — Dominium, et possessio ad hoc, ut in locatorem transferatur, quando quis constituit se nomine suo possidere, an debeat præcedere titulus donationis, vel alterius contractus, n. 2 l. 9 tit. 30 part. 3. — Quid autem si conducens dicat, quod volens tradere rem in locatorem, ab eo rem illam conducit, dict. n. 2. — Dominium bonorum non debet stare in aere; quod inducit ad dubiam quæstionem et notabilem, n. 6 l. 10 tit. 31 part. 3. — pasuorum, et aliarum rerum publicarum, præsumitur esse penes dominium terræ, quando ipsæ sunt à civibus derelictæ, neque apparent suæ, n. 4 ad fin. l. 26 tit. 31 part. 3. — rei donatæ à viro uxori propter nuptias, an transeat ad uxorem, et ad quid, n. 4 in fin. l. 7 tit. 11 part. 4. — rei donatæ sponsæ propter nuptias debet ad illam transire, ut illam vindicare possit, n. 4 l. 7 tit. 11 part. 4. — subditorum an amittat Rex sive dominus, cujus terra ad fidem fuit conversa ipso manente infidelitate; et an dominium illud recuperet ipse, si ad fidem fuerit conversus, n. 4 et 5 per text. ibi, tit. 21 part. 6. — Et an propter periculum fidei, vel subditorum conversorum, dominus possit cogi ad recipiendum pretium, vel commutationem, ibidem. — Dominium si cessat, et non quaeratur alicui, cessat etiam possessio, quæ accessorie venit ad dominium, n. 2 quæst. 9 l. 7 tit. 4 part. 3. — proprietatis differt ab usufructu, n. 2 quæst. 1 l. 53 tit. 5 part. 5. — proprietatis, et utile, an sit idem, ita ut tantum utile dominium admittatur ad retrahendum, si dominus directi domini illud vendiderit, dict. n. 2 quæst. 2. — non potest esse apud duos, ibidem. — utile et directum differunt, neque utile dominium est commune cum directo, in dict. quæst. 2. — acquiritorum constante matrimonio, an transeat in uxorem statim, quod maritus emit, vel ex alia causa habuit, vel post, ibi, quæst. 4. — habere dicuntur iudices perpetui aliquorum locorum, cum habeant præminentiam, n. 8 l. 4 tit. 7 part. 3. — rei præsumitur esse penes locatorem, et quando, n. 4 l. 18 tit. 8 part. 3. — Et an si quis non habeat rei dominium possit illam pignori, n. 2 l. 7 tit. 13 part. 3. — Dominium rerum hæreditarium, an transeat in hæredem habita hæreditate sine rerum traditione, n. 3 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 6. — rerum suarum an habeat proditor, antequam per sententiam condemnatur, et an alienare possit res suas, n. 2 et 3 l. 4 per text. ibi, tit. 2 part. 7. — Et an exceptio domini per spoliatorem opponi possit contra spoliatum agentem interdicto recuperandæ possessionis, n. 2 et 3 l. 18 per text. ibi, tit. 10 part. 7. — Domina fuerunt de jure gentium constituta, n. 1 l. 13 tit. 17 part. 3.

RERUM ECCLESIASTICARUM. — Dominium rerum ecclesiasticarum, quo jure sint penes Papam, n. 21 l. 5 t. 5 part. 1. — transit in ecclesiam sine apprehensione rei, intellige soluto pretio, n. 12 l. 1 tit. 11 part. 1. — non transferatur in ecclesiam statim, quod quis vovit alicui illi dare, ibidem in fin.

TERRARUM, dominium terrarum directè est penes Regem, sed non erit sic in jurisdictione, n. 4 in princ. l. 1 tit. 18 part. 2.

PROBATUR; dominium in terris, quas possidet, quis præsumitur habere, nisi quantum potuerit probare sibi per privilegium fuisse datum, n. 4 l. 13 tit. 1 part. 2. — Dominium an planè probetur ex sola possessione, n. 4 l. 10 tit. 14 part. 3. — in antiqui simis, an probetur per famam, n. 2 l. 29 tit. 16 part. 5.

TOLLITUR; dominium rei an possit per Principem alicui tolli, et an istud sit contra jus naturale, n. 2 l. 31 tit. 18 part. 3.

DIRECTUM, VEL UTILE; dominium directum, si permutetur pro utili dominio alterius rei, an et tunc dicatur permutatione contractus n. 1 l. 66 tit. 18 part. 3. — Domini appellacione nedum venit directum, sed etiam utile, dict. num. 1 tit. 28 part. 3. — Dominium utile habens in aliqua re, an in ea servitutem imponere possit, n. 4 l. 11 tit. 11 part. 3. — proprietatis, et utile, an sit idem, ita ut habens utile dominium admittatur ad retrahendum, si dominus directi domini illud vendiderit, n. 2 l. 53 tit. 5 part. 5. — utile, et directum differt, neque utile dominium est commune cum directo, ibi in quæst. 2. — directum habens, si illud vendiderit, an prius teneatur requirere suum emphyteutam, in dict. quæst. — directum, an cum utile possit permutari, n. 4 in med. l. 1 tit. 6 part. 3. — utile transit in conductorem ad longum tempus, n. 7 l. 19 tit. 8 part. 5.

TRANSIT, VEL TRANSFERTUR, sive ex causa venditionis, sive donationis, vel legati, vel alia. — Dominium non transferatur in emptorem rei, etiam post traditionem ipsius pretio non soluto, n. 2 l. 46 tit. 28 part. 3. — Et an idem sit dicendum in contractibus innominatis, dict. n. 2. — Dominium transit in socium omnium bonorum, etiam in quærendis, licet alter ex sociis suo nomine acquirat, n. 5 l. 47 tit. 28 part. 3. — an transferatur, si res sub conditione promissa, ea pendente detur, n. 7 ad fin. l. 3 tit. 4 part. 4. — rei donatæ à viro uxori propter nuptias, an transeat ad uxorem, et ad quid, n. 4 in fin. l. 1 tit. 11 part. 4. — rei donatæ sponsæ propter nuptias, debet ad illam transire, ut illa vindicare possit, num. 4 l. 7 tit. 11 part. 4. — an transferatur ex sententia arbitri, n. 4 quæst. 41 l. 10 tit. 16 part. 4. — depositæ an transeat in depositarium, et quando, num. 4 l. 2 tit. 3 part. 3, et n. 4 l. 9 ibi. — donatæ an transeat in donarium absentem, et acceptantem, qui de donatione fuit certificatus per nuntium extraneum, num. 4 in procemio l. 4 tit. 4 part. 3. — et possessio an transeat in secundum donarium sine aliqua apprehensione de novo, si tempus, ad quod fuit primo donario res donata, jam sit elapsum, n. 5 l. 7 per illum textum ibi tit. 4 part. 3. — sine traditione, an transferatur in donatione causa mortis facta, n. 3 l. 11 tit. 4 part. 3. — rei emptæ ad hoc, ut in emptorem transeat, an requiratur rei emptæ traditio, num. 8 l. 23 tit. 3 part. 3. — rei venditæ, an in emptorem transeat, quando per venditorem res fuit sibi tradita eo pacto, ut dominium in emptorem non transeat, donec pretium sibi integraliter solvatur, et an tale pactum valeat, n. 1 l. 28 tit. 5 p. 5. — ad hoc ut transferatur ipso jure in venditorem propter pactum legis commissoriæ, an requiratur quod interponatur tempore contractus in ipso contractu, vel

non, et per quæ verba fiat ista translatio domini, n. 5 l. 58 tit. 5 part. 5. — si transferatur in emptorem, an per pactum provideri possit, ut si res alienatur, ad venditorem reddat, num. 4 l. 43 tit. 3 part. 3. — Domini translatio an impediatur, si pater faciens majoriam de tertio bonorum, prohibuerit rei alienationem, ibi, in n. 3. — Dominium an transferatur sola voluntate testatoris in legatarium absque rei traditione, n. 4 l. 44 tit. 5 part. 5. — an transeat in venditorem servi sub pacto manus injectionis, antequam in illum manus injiciat, num. 4 l. 47 ibidem. — an transeat in emptorem, quando ipse emit cum pecunia aliena, n. 2, 3, 4, 6 et 8 l. 49 tit. 5 p. 5. — rei venditæ per judicem pro executione sententiæ an transeat in emptorem, ac si dominus vendidisset, n. 4 cum aliis ibi, l. 52 per text. ibi, tit. 5 part. 3. — rei venditæ vel donatæ per Regem alicui, an transeat in emptorem, sive donarium, quando res illa erat aliena, n. 2, 3 et 6 l. 53 tit. 5 part. 4. — rei venditæ tunc transit in emptorem quando venditio est valida, et solemnis, dict. n. 6. — acquiritorum constante matrimonio, an transeat in uxorem statim quod maritus emit, vel ex alia causa habuit, n. 2 quæst. 4 dict. l. 53. — utile transit ad conductorem ad longum tempus, n. 7 l. 19 t. 8 part. 5. — an transeat in legatarium quando ei res hæredis legatur, ita ac si fuisset sibi res testatoris legata, n. 2 l. 10 tit. 9 part. 6. — rei legatæ sub modo, an transeat in legatarium, statim quod præstitit satisfactionem de implendo modo, vel post ipsius implementum, n. 40 l. 21 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — rei legatæ an transeat in legatarium ante aditionem hæreditatis, et quale dominium habeat, et quando in eum transeat, ut transmitti possit, n. 3 l. 34 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — Et quid si legatum relictum sit ad diem certam, an ante diem transeat dominium, d. n. 3. — Dominium transferatur statim in sequentem in gradu, quando res contra testatoris prohibitionem alienatur, n. 3 l. 54 tit. 9 p. 6. — rerum hæreditariarum, an transeat in hæredem adita hæreditate sine rerum traditione, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 6.

DOMINUS	vel qui habet directum dominium, vel utile,
FEUDI, VEL TERRARUM, VEL CASTRI,	
VASSALLORUM,	Amittit possessionem,
PUNITUR,	Rei commodatæ, vel commodans,
ACCUSAT, VEL ACCUSATUR,	
SERVI,	Expellens inquilinum, vel conductorem,
EMPHYTEUTÆ,	vel emphyteutam,
INSTITUENS HÆREDEM	Tenetur ad damnum.
PROPRIETATIS, VEL DIRECTUM	

DOMINUS præsumitur malus, si ita sint ejus familiares, n. 6 l. 59 per text. ibi tit. 5 part. 1. — loquens cum vassallis suis excommunicatis est excommunicatus, non verò è contra, n. 11 l. 54 tit. 9 part. 4. — Domini, si vassallis et subditis aliqua fecerint gravamina, qualiter debeant puniri, n. 6 l. 22 t. 15 part. 2. — Et quid si Rex dominis istis in aliqua gravet, an propter hoc ipsi idem facere possint vassallis suis, ibidem. — Dominus puniri non debet propter factum sui servi liberi hominis, si ipse illud sibi non mandavit, v. n. 4 l. 30 t. 18 p. 2. —

non juvans vassallum pereuntem, perdit dominium quod in eum habet, num. 6 l. 5 tit. 29 part. 2. — re dominium non amittit, etiamsi per sententiam condemnatus, cum alius esset in rei possessione, n. 2 l. 28 tit. 2 part. 3. — præsumitur quis, eo ipso quod rei possessionem dicis penes antiquos suos longo tempore fuisse, si medio tempore alius non possiderit, n. 4 l. 10 t. 14 p. 2. — vel superior qui fuit olim, idem præsumitur hodie esse, d. n. 1. — an possit accipere emphyteusim, si emphyteuta vagaverit, et de ejus vita dubitetur, n. 2 l. 14 t. 14 p. 5. — portus, qui malum custodem ibi posuit, an et quando teneatur ad damnum, n. 5 l. 17 t. 18 p. 3. — an possit appellare, et quando si ejus procurator illud non fecit, n. 15 l. 2, et n. 4 l. 9 t. 23 p. 5. — Domini pares in alieno loco, an unus possit alium punire, et quando, n. 4 l. 16 tit. 28 part. 3. — Dominus an possit vindicare ipsam crustam terræ, antequam uniatum cum terra prædii alieni, n. 5 l. 26 tit. 28 part. 5. — cui res aliena accrescit per alluvionem, an teneatur primo domino damnum resarcire, et qualiter damnum istud aestimetur, n. 7 l. 26 tit. 28 part. 3. — quis sit ille, quem inventores insularum debent recognoscere, n. 4 l. 29 tit. 28 part. 3. — an perdat fundum, si flumen super eum sit per decem annos inter præsentem, et viginti inter absentes, n. 1 l. 52 ibi. — si conduxit aliquem, ut fodiat pro inveniendi thesauro, si illud inveniatur, totum esse debet domini, n. 6 l. 45 tit. 28 part. 3. — si per violentiam occupet rem suam, an tunc res afficiatur vicio reali, n. 2 in medio, l. 4 tit. 29 part. 3. — si impediatur aliquem, ut non emat rem, quam dicit esse suam, an debeat exprimere causam domini, n. 2 l. 10 ibid. — si facta jam emptione dicat emptori rem esse suam, an constituat illum in mala fide, ibi in n. 3. — si sciat rem quam mandato suo servus emit, non esse vendentis, an illam usucapere possit, si servus bonam fidem habeat, n. 2 l. 15 tit. 9 part. 3. — quando dicatur esse præsens in provincia, n. 5 l. 19 tit. 29 part. 3. — qui cum proprietate remansit, an per hoc videatur alicui dare possessionem usufructus, n. 4 l. 9 tit. 30 part. 3. — Et quid si habens proprietatem alicui concedit usumfructum, et constituat se nomine ipsius possidere, an per hoc videatur ei data possessio, ibidem. — Dominus quam actionem habeat contra spoliatorem illum, sive ejus colonum, et an dominus possit illam propria auctoritate recuperare, et quando, n. 7 l. 15 tit. 30 part. 3. — dominus servitutem debentis, scilicet, ligni immittendi, an parietem relicere teneatur; et an idem sit in debentem servitutem oneris ferendi, n. 2 l. 2 tit. 31 part. 3. — agri per quem transit aqua ad fundum meum rigandum, an rivum sive canalem, per quem aqua transit, reficere teneatur, n. 2 l. 4 tit. 31 part. 3. — qui in re aliqua habeat utile dominium, an in ea servitutem imponere possit, n. 4 l. 10 ibi, et n. 4 l. 11 ibidem. — Et an idem sit in domino qui illam alteri obligavit, ibid. — Dominus qui in loco suo habuit furcas erectas, licet ibi nullus ibi fuerit suspensus, tamen ostenditur ipsum habere ibidem merum, et mixtum imperium, n. 8 l. 13 tit. 31 part. 3. — ad quid teneatur, si ipso ignorante operarii ipsius, quibus fuit novum opus nuntiatum, ultra pro-